

Een dankbare herinnering aan

Wim Reukers

echtgenoot van
Marietje Harbers

Hij werd op 10 april 1932 te Groenlo geboren. Plotseling kwam hij te overlijden in het Streekziekenhuis Koningin Beatrix de Winterswijk in de nacht van woensdag 3 op donderdag 4 november 1999. De eucharistie bij zijn uitvaart vierden wij op maandag 8 november in de parochiekerk van de H. Calixtus. In de verwachting van de verrijzenis ten leven hebben wij hem daarna te ruste gelegd op de r.k. begraafplaats te Groenlo.

Op de dag waarop hij zijn vierde kleinkind Gijs mocht begroeten die ook zijn petekind zou worden, de dag ook waarop hij, zoals zo vaak, nog vrijwilligerswerk had gedaan, een dag die leek te zijn als andere dagen, werd hij plotseling door een ernstige ziekte getroffen en verdween hij ineens, zonder afscheid, in het donker van de nacht uit ons leven. Ruim 38 jaar had hij het leven gelukkig met zijn echtgenote mogen delen. Voorzichtig werd al gedacht aan het vieren van het 40-jarig huwelijk. Wim was een lieve en zorgzame man en vader, en beretrots op zijn vier kleinkinderen, waar hij stapel op was. Hij wist wat hij wilde en zou niet gemakkelijk zijn menig prijs geven. Maar er ging ook een hart in hem schuil dat zich liet raken door de emoties van het leven, al wilde hij dit liever niet laten merken. Op vakanties en feesten had je

in hem een goede gangmaker, genietend van het leven. Hij was technisch goed onderlegd, graag onderzocht hij de binnenkant van de dingen, hoe ze in elkaar zaten, hoe het werkte. En wat zijn ogen zagen, konden zijn handen maken. Een klusjesman in hart en nieren, waarop vaak een beroep werd gedaan. En hij kon geen nee zeggen, hij stond voor iedereen klaar. Daarbij had hij een grote liefhebberij voor paarden, hij hield van voetballen, en vooral in de gregoriaanse zang zong hij Gods lof in onze kerken. Na zijn arbeidzame leven bij de WOG werd hij een zeer actieve vrijwilliger in onze Grolse gemeenschap: hij reed voor Tafeltjede-je, hij werkte voor de kerk, hij werkte vooral ook in de Vrijwilligersgroep van de Grolse Stoom Houtzagerij. Hij steggelde graag met mensen, maar uit hun handen kwamen intussen de mooiste resultaten: de laatste foto's getuigen er van. Het doet zeer en het is moeilijk te accepteren om hem zo plotseling en nu al los te moeten laten. Wij proberen het te doen in het geloven dat hij zelf ons voorgeleefd heeft: moge hij delen in het leven van de Levende, veilig thuis in Gods huis. Moge hij ook blijven leven in onze harten.

Voor uw belangstelling en meelevens na zijn plotselinge overlijden zeggen wij u hartelijk dank. Het heeft ons goed gedaan te ervaren dat hij een plaats had in de harten van velen.

Marietje Reukers-Harbers
Kinderen en kleinkinderen.